

Førstegangskompendiet

*Dette kompendiet er ment som en kort innføring til laiv for dem som ikke helt vet hva det dreier seg om. Det er **ikke** ment som noe innlegg i en laiv-teoretisk debatt. Store deler av dette kompendiet er lånt av *Ulverytternes Venner*, en annen laiv-organisasjon*

Velkommen til en ny opplevelse, der du vil sette deg inn i hodet til en annen person og leve en periode av dennes liv. Høres det kjent ut? Laiv eller improvisasjonsteater er i utgangspunktet ikke noe nytt for de fleste. Du har nok gjort det mange ganger før når du var mindre, men da kalte du det bare ”å leke”. Det være seg cowboy og indianer, barbie og ken eller alt annet man fant på i farta. Noen lekte mor, far og barn, andre doktor. Felles for alt dette var muligheten til å være noen andre en stund, noen som lever et særdeles mer spennende liv enn deg selv. Dette er også hovedprinsippet bak laiv, selv om man opererer med noen flere regler enn man gjorde da man var barn.

Nå som vi er blitt for gamle til å leke, er verden en kjip og traurig plass. Det å bli voksen innebærer faktisk å måtte gi slipp på muligheten til å drømme seg bort for en stund. Nå er det ikke lenger lov til å leke. Dagens konformitetskrav gir ingen åpninger for dagdrømming eller ødsling med tid – tid som vi alle vet er penger. Laiv er en mulighet for oss til å gjenoppdage gleden ved å leke. Improvisasjonsteater (fancy ord, ikke sant?) dreier seg som ordet tilsier om å improvisere, og om å spille roller.

Men: Alt er ikke bare rosenrødt. I motsetning til din tid som vimsete småunge med en oppmerksomhetstid på 20 sekunder, er det ikke lenger du som bestemmer når du er ferdig å leke. Improvisasjonsteater krever at du som deltager tilbringer lange perioder i strekk i rollen som en annen, din karakter. Når du spiser, er det fordi karakteren din er sulten, du sover fordi karakteren din er trøtt og du hugger ved fordi karakteren din synes det er verdt å slite seg ut for å få varme på leirbålet. Dette er viktig for å gi de andre deltakerne et større og bedre rollespillopplevelse, men ikke minst for at du selv skal ha utbytte av å delta.

- Det karakteren din vet, er det eneste du vet. [eks: hvis karakteren din er oppvokst og bosatt i et stammesamfunn på Kolahalvøya, har han ikke hørt den nye singelen til Idol-David. Dermed vil han ikke spørre andre medspillere hva de synes om den.]
- Alt som ikke hører hjemme i karakterens verden, ser ikke du. [eks: lever du i middelalderen og ser en gjenglemte brusbok for deg, er bare en stein i skogen for karakteren din]

Dette virker kanskje litt uoverkommelig, men før du begynner å ønske at du meldte deg på et lynkurs i pottemaling i stedet, må du vite litt mer om hjelpemidlene som finnes i improvisasjonsteateret. Før det hele braker løs, får alle deltagerne utdelt et kompendium. Dette er en blekke som inneholder alt du trenger vite om samfunnet du lever i. I kompendiet står gjerne historien til samfunnet deltagerne lever i beskrevet, samfunnsinstitusjoner og vanlig oppførsel blir forklart. Med andre ord, alt du trenger å vite for å spille en troverdig karakter. Kompendiet inneholder også en del regler som deltakerne på laiven må forholde seg til.

I tillegg får hver deltager utdelt sin personlige rollebeskrivelse. Dette er en beskrivelse av karakteren; hvem hun er, hva hun gjør, hva hun tenker og mener om forskjellige ting, og alt annet som en person vet om seg selv. Det som ikke står i rollebeskrivelsen er det din oppgave å fylle ut. Hvordan forholder hun seg til mennesker med klumpfot, hva synes hun om å stå opp tidlig om morgenen, har hun noen spesielle (u)vaner? Det er denne delen av improvisasjonsteater som gir karakteren din dybde.

Husk at du kan alltid legge til karaktertrekk til rollen din, men du må aldri handle i strid med det som står i rollebeskrivelsen. Even til å utdype rollen er noe av det viktigste på en laiv, og noe av det som er med på å gi deg selv og andre en bedre laivopplevelse.

Ellers er det også en del andre ting som er viktig når man deltar på laiv. Det er svært viktig å ikke vise rollen sin til andre som skal delta på laiven. Dette kan virke fristende, men kan ødelegge mange av plottene og historiene arrangørene har brukt mye tid på og skrive.

Det er også svært viktig å ikke bare spille med de menneskene man kjenner fra før utenfor rollespillet. Mange flrstegangslaivere har blitt plasert i roller som spiller mye sammen med en annen de kjenner fra før for at spillerne skal føle seg trygge. Dette er bare bra, men det er samtidig viktig at spillerne prøver å ta kontakt med andre roller og spille opp mot andre mennesker så mye som mulig. Dette er viktig erfaring, og gjør at man er tryggere på seg selv når man ved en senere anledning skal delta på laiv. Det gjør det også lettere å løse mange plott.

Det er også lettere å off-laive når man spiller nært opp mot en av sine venner utenfor rollespillet, og dette er noe man må være spesielt oppmerksom på.

Lykke til på laiv!